

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722202309
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3722202309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matky C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, právne zastúpenej JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, IČO: 35 658 011 a otca E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou, so sídlom Vajanského 2786/2, Žilina, IČO: 44 376 685, v konaní o návrhu otca na úpravu práv a povinností voči maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č.k. PB-13P/38/2022-124 zo dňa 29. septembra 2023

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Trenčíne po tom, čo zamietol návrh otca na zverenie maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, zmenil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 13P/15/2020-92 zo dňa 23.09.2020 v časti úpravy styku otca s maloletou dcérou počas letných a vianočných prázdnin tak, ako to uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 26 Zákona o rodine v spojení s ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností (rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 13P/15/2020-92 zo dňa 23.09.2020) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výchovného prostredia u maloletej A.. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v súčasnosti zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nie je v záujme maloletej. Priklonil sa k záverom znalkyne PhDr. Marty Halašovej, PhD., ako aj k názoru E. H., v ktorých obe vyslovili názor, že v súčasnosti nie je režim striedavej osobnej starostlivosti pre maloletú vhodný, a to vzhľadom na psycho-sociálny vývin a vzťah maloletej k obidvom rodičom. Psychický stav maloletej je destabilizovaný vnímaním antagonizmu medzi rodičmi a pravdepodobným prežívaním ich zámerného aj nezámerného tlaku na jej lojalitu s rodičmi, aj s manželom matky, čo má negatívny dopad na vzdelávanie maloletej v škole, ako aj na jej ďalší telesný vývoj. Maloletá sa naučila, že mala by robiť to, čo sa od nej očakáva, resp., čo od nej očakávajú rodičia, ale svoje emócie, a to, ako to naozaj prežíva, sa naučila skrývať a držať ich v sebe. Vzťah maloletej k obom rodičom je nepochybne ovplyvnený aj faktom, že od svojho útleho veku býva so svojou matkou a jej manželom a že v novej rodine matky vyrastá aj jej mladšia sestra, a preto k tejto rodine viac inklinuje a cíti sa v nej v bezpečí. Stav odluky si sama neprívodila, ani zaň nenesie zodpovednosť a znáša

len dôsledky konania dospelých, a preto je potrebné aj za cenu nerealizovania vlastných predstáv rodiča vytvoriť jej také prostredie a podmienky, ktoré vytvoria predpoklady pre možnosť postupného zharmonizovania aktuálne zjavne narušenej psychickej rovnováhy s cieľom ochrániť maloletú pred možným nepriaznivým progresívnym vývojom zdravotného stavu, a to či už v rovine fyzickej alebo psychickej. Prihliadol aj na vyjadrenie samotnej maloletej pred súdom, keď uviedla, že by u matky chcela byť častejšie tak, ako to bolo doteraz, t.j., že s otcom sa bude stretávať cez víkend, potom dva dni u matky a potom dva dni u otca a týždeň u matky. Nechce, aby rovnaký čas trávila u matky a u otca. Na druhej strane súd však považoval za potrebné návrhu otca čiastočne vyhovieť, a to v požadovanom rozšírení styku s maloletou počas letných prázdnin a počas vianočných sviatkov a nového roku tak, že počas letných prázdnin toho ktorého roka bude prebiehať styk osobitným režimom s tým, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou počas letných prázdnin prvý a druhý týždeň v mesiaci júl a prvý a druhý týždeň v mesiaci august majúc za to, že takáto úprava rozšírenia styku sa javí súdu ako vhodná, nakoľko počas letných prázdnin, rovnako aj počas vianočných sviatkov nie je na maloletú vyvíjaný tlak zo strany školy, je kludnejšia, a teda ide o vhodný čas na budovanie a rozširovanie vzťahov s otcom a prípravou na možnú budúcu zmenu starostlivosti na striedavú osobnú starostlivosť.

3. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že rozhodnutie o trovách štátu vyhradil samostatnému rozhodnutiu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť a maloletú zveriť do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s týždňovým intervalom striedania sa, a to tak, že otec je oprávnený zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú A. od piatka párneho kalendárneho týždňa od 15:00 hod. do piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 15:00 hod. a matka je povinná zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú A. od piatka nepárneho kalendárneho týždňa od 15:00 hod. do piatka kalendárneho týždňa do 15:00 hod.. Obaja rodičia sú oprávnení a zároveň povinní maloleté dieťa zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok s tým, že výživné určené nebude. Daňový bonus na maloletú si bude uplatňovať matka maloletého dieťaťa, ako aj prídavok na maloleté dieťa. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého by mal uprednostňovať svoj záujem pred záujmom maloletého dieťaťa. Z jeho strany sa jedná o úprimný záujem o maloletú dcéru, o aktívne podieľanie sa na jej výchove a participovanie na starostlivosti o ňu v rovnakom rozsahu ako matka, ktorá síce je aktuálne preferenčným rodičom, nemožno však prehliadať prístup k výchove maloletej z jej strany, jej benevolenciu, ale najmä zjavnú tendenciu vytesňovať biologického rodiča a nahradiť ho súčasným manželom. Súd pri svojom rozhodovaní je povinný zvážiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy. V prípade, ak má súd za preukázané, že príčinou psychickej nestability maloletej A. môže byť zrejma tendencia matky biologického otca vytesňovať a preťažovanie maloletej zodpovednosťou, je namieste zaoberať sa zmenou zverenia podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Je tiež nevyhnutné poznamenať, že zmena zverenia v danom prípade by neznamerala radikálnu zmenu, nakoľko pôvodná úprava styku maloletej s otcom predstavuje oproti striedavej osobnej starostlivosti rozdiel len 3,5 dňa, ktorú skutočnosť potvrdila aj kolízna opatrovníčka. Nemenej významnou skutočnosťou je, že maloletá by mala počas týždňa možnosť „zakotviť“, čím by nebola vystavovaná častému baleniu si svojich vecí, zmien v domácnosti, či stresu zo zabudnutých potrebných pomôcok na školské vyučovanie, čo môže byť frustrujúcejšie, než celistvý režim každého kalendárneho týždňa počas školského roka. Na základe intervencie súdu došlo i k dohode o striedavej osobnej starostlivosti na presne neurčené obdobie počnúc dňom 11.04.2023 s tým, že matka má možnosť ukončiť predmetnú dohodu v prípade, ak budú na maloletej A. pozorovateľné zmeny, resp. odmietanie tohto modelu. K ukončeniu režimu striedavej starostlivosti z podnetu matky nedošlo a takáto starostlivosť sa realizovala bez akýchkoľvek problémov v dĺžke 142 dní, čím podľa názoru otca jednoznačne došlo k zmene pomerov a návrat k pôvodnej úprave z pokynu súdu na pojednávaní dňa 17.08.2023, preto považuje za regres vo vzťahu k súdom pôvodne deklarovanému predpokladanému vývoju situácie. Namietanie správy E. H. zo strany právnej zástupkyne otca poukázaním na nedodržanie pokynov súdu a znalkyne, bolo objektívne možné až po oboznámení sa s jej obsahom. Nedodržanie pokynov súdu a voľba vlastného metodického postupu, ktorý mimochodom nie je zrejmý z predloženej správy E. H., logicky vnáša do konania podozrenie neobjektívnosti a nulovej výpovednej hodnoty z dôvodu, že vedenie rodičovskej terapie, postup a metódy sú plne v rukách psychologičky – odborníka a je neprípustné, aby v tak podstatnej veci psychologička na pojednávaní argumentovala, že postup bol zvolený na žiadosť rodičov

- laikov, aby sa súd s týmto vyjadrením stotožnil a procesný útok, resp. obranu právnej zástupkyne otca označil v odseku 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku za zavádzajúcu. Pokiaľ súd prvej inštancie okrem iného poukázal na zjednodušené uvedenie judikátov, v ktorých bola nariadená striedavá osobná starostlivosť, takéto vyjadrenie sa javí ako absolútna degradácia rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky, na ktoré právna zástupkyňa otca v konaní poukázala. Otázku spoľahlivosti a dôveryhodnosti maloletej A. je nutné v zmysle záverov znaleckého posudku chápať v súvislosti s objektivitou, pričom práve u maloletej nemožno konštatovať objektívne vnímanie, zapamätanie a interpretovanie prežitých situácií, keďže na to nemá vývinové kompetencie. Maloletá sa riadi skôr podvedomím, emočnými faktormi, ktoré môžu opis udalostí skôr skresliť, ako to vyplynulo i zo samotného znaleckého posudku, a takýto záver pri rozhodovaní súd prakticky nezobral do úvahy. Absolútne sa taktiež nezaoberal možnosťou odlišného intervalu striedania, napr. 5-2-2-5, než pôvodne navrhovaný jeden týždeň, pričom zákon iné modely starostlivosti pripúšťa a svoje rozhodnutie v tejto časti prakticky súd prvej inštancie oprel o znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený v čase, kedy neprebíhala striedavá osobná starostlivosť, nakoľko táto prebiehala až do 11.04.2023.

5. Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na bezdôvodné ataky zo strany otca, a to aj napriek tomu, že od opustenia spoločnej domácnosti (bezprostredne po narodení maloletej) sa snažila vyjsť otcovi v ústrety. Každý rok podľa jeho pracovných zmien upravovala stretávanie sa tak, aby sa vo všetkom prispôsobila otcovi, aj napriek tomu nebol spokojný. Od začiatku chcel striedavú starostlivosť, pričom táto však neprichádza do úvahy z objektívnych príčin. V čase, keď bolo dieťa malé – kojené, kolízny opatrovník otcovi neustále vysvetľoval, že nie je vhodná doba na striedavú starostlivosť len preto, že to on chce a neberie do úvahy vôbec, čo chce maloletá. Aj prvoinštančný súd si správne všimol a otcovi to aj vytkol počas konania, že je v presadzovaní svojich názorov autoritatívny, bez ohľadu na to, aby sa snažil vžiť do pozície svojej dcéry a aspoň sa zamyslieť nad tým, čo je pre jeho dcéru najlepšie. Maloletá prezentuje svoju nespokojnosť z dôvodu, že žije v domácnosti s matkou, jej manželom a sestrou, kde má zázemie a cíti sa bezpečne. K takýmto záverom správne dospel i súd prvej inštancie, ktorý navyše vykonal vo veci podrobné dokazovanie nielen prizvanou odborníčkou znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD., ktorá svoje odborné závery zhrnula v znaleckom posudku, ale rovnako aj E. H., psychologičkou, ktorú maloletá navštevovala a ktorá jednoznačne prejavila názor zhodný so znalkyňou. V neposlednom rade súd mal možnosť aj zo samotného osobného výsluchu maloletej A. jednoznačne ustáliť názor, ktorý je zhodný aj so závermi znaleckého dokazovania v tom, že nenastali podmienky pre zriadenie striedavej osobnej starostlivosti. Maloletá totiž veľmi citlivo vníma, že otec síce vraj kvôli nej zmenil prácu, čo mu dáva síce priestor, že by sa mohol venovať dcére, ale táto nejednoukrát signalizuje, že vlastne sa s ňou učí stará matka a prastará matka, že starostlivosť je na starých rodičoch, otec je v práci alebo venuje sa svojím koníčkom. Maloletá taktiež uviedla, že prístup zo strany otca, prípadne členov jeho rodiny nie je vždy na ňu vhodný, stane sa, že jej nadávajú, prípadne sa negatívne vyjadrujú na adresu matky, čo ju bolí a ona by bola radšej doma, cíti tam smútok a často aj plače. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí striedavej starostlivosti je na tom psychicky veľmi dobre, prospech v škole sa jej zlepšil a aj z toho je zrejmé, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol. Kolízny opatrovník najskôr nedoporučoval striedavú starostlivosť, neskôr sa k nej prikláňal, čo si nevedela vysvetliť, pričom následne zistila, že konajúca opatrovníčka je priateľka so starou matkou maloletej – matkou otca.

6. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré prezentoval v priebehu prvoinštančného konania. Mal za to, že striedavá osobná starostlivosť v týždňových intervaloch by bola pre maloletú vhodnejšia, ako súčasná platná úprava. Maloletá je vo veku, kedy dokáže bez problémov fungovať rovnaký čas v domácnosti matky aj otca a u obidvoch rodičov by mala nastavený ucelený týždenný režim prípravy na vyučovanie, voľnočasových aktivít s presne vymedzenými hranicami zodpovednosti. Takéto nastavenie by z jeho pohľadu mohlo prispieť k stabilizácii maloletej, lepšej orientácii o pobyte, systematickej príprave na vyučovanie a k zlepšeniu školských výsledkov. Jeho stanovisko v Správe zo dňa 25.10.2022 vychádzalo z vtedy aktuálnej situácie a najmä z pohovoru s dieťaťom, kedy maloletá prezentovala, že k otcovi nechce chodiť vôbec. Toto vyjadrenie však maloletá nevedela zdôvodniť a z tohto dôvodu kolízny opatrovník navrhol, aby súd zväžil vypočutie dieťaťa pred súdnym pojednávaním, nakoľko maloletá o takúto formu zistenia jej názoru prejavila záujem. Vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky poukázal na to, že dňa 16.11.2023, ako aj na súdnom pojednávaní 18.10.2023 vysvetlil súdu, prečo zmenil názor na zverenie maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti. Dôvodom zmeny nebola, ako matka uvádza, striedavá starostlivosť,

ktorá fungovala počas prázdnin, ale vykonané znalecké dokazovanie, v ktorom znalkyňa okrem iného konštatuje, že maloletá A. má silný a určujúci vzťah k obidvom rodičom. Ďalším dôvodom bolo realizovanie striedavej osobnej starostlivosti od mesiaca apríl 2023 do mesiaca august 2023, keď počas tejto doby ani jeden z rodičov nesignalizoval žiadny problém s takouto realizáciou. Pokiaľ vykonal dňa 09.08.2023 návštevu v domácnosti otca maloletej, bolo to nie za účelom vykonania pohovoru s maloletou, ale za účelom zistenia, ako sa maloletá reálne správa v domácnosti. Pri návšteve bola prítomná aj ďalšia pracovníčka. Kolízny opatrovník ani ďalší rodinní príslušníci, ktorí boli v domácnosti prítomní, nerobili na maloletú žiadny nátlak, nekládli otázky typu, či chce striedavú starostlivosť a pod.. Šetrením v domácnosti otca bolo zistené, že maloletá má u otca zabezpečené všetky potreby, kompletne zariadenú samostatnú izbu moderným nábytkom s množstvom hračiek, vybavený šatník na všetky ročné obdobia, ktorý jej otec pravidelne dopĺňa podľa aktuálnych potrieb. Matka dieťaťu nemusí na styk s otcom pripravovať prakticky žiadne veci.

7. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukázala na samotné vyjadrenie otca pri informatívnom stretnutí dňa 03.10.2022, ktorý po vyjadrení kolíznej opatrovníčky uviedol „veď ste mi sama povedala, že si mám dať návrh na striedavú starostlivosť a teraz ju nedoporučujete“. V ďalšom zotrvala na svojom vyjadrení k odvolaniu otca.

8. Otec vo svojom ďalšom vyjadrení konštatoval, že všetko, čo mu matka vyčíta, pramení z jej vlastnej skreslenej predstavy ideálnej rodiny, ktorú si praje pre maloletú a biologického otca viní z toho, že chce byť aktívnym rovnocenným rodičom pre svoju jediná dcéru. Výslovne je zavádzajúce a lživé jej tvrdenie, v zmysle ktorého sa snaží vo všetkom prispôsobiť otcovi, nakoľko i znalecké dokazovanie navrhovala práve ona, a to na pojednávaní uskutočnenom dňa 24.11.2022. Nikdy z jej strany nebola prednesená jediná sťažnosť na prístup k výchove maloletej A., dokonca počas súdneho konania samotná matka uviedla, že je dobrým otcom. Na adresu matky sa nikdy hanlivo ani dehonestujúco nevyjadroval tak, ako to tvrdila vo svojom vyjadrení. Podaním zo dňa 13.02.2024 prostredníctvom právnej zástupkyne oznámil odvolaciemu súdu, že matka nerešpektuje ani úpravu styku, a to i napriek tomu, že odvolanie bolo podané len do zamietavajúcej časti napadnutého rozsudku, a nie do úpravy styku.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Ako vyplynulo z obsahu spisu, otec svojím návrhom podaným na súde dňa 18.08.2022 žiadal zveriť maloletú A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov majúc za to, že od poslednej úpravy pomerov, od ktorej uplynula doba dvoch rokov, došlo medzi účastníkmi k takej zmene, ktorá odôvodňuje zmenu výchovného prostredia u maloletej dcéry.

11. Vychádzajúc z týchto skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s ust. § 26 Zákona o rodine skúmal, či od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výchovného prostredia pre maloletú A.. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov zamietol. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie pri rozhodovaní v tejto časti vychádzal i to, akými úvahami sa riadil tak, ako to podrobne zdôvodnil v odsekoch 26. až 31. napadnutého rozsudku, s ktorými dôvodmi sa i odvolací súd v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Novela Zákona o rodine vykonaná zákonom č. 217/2010 Z.z. zaviedla do rodinného práva inštitút striedavej osobnej starostlivosti. Predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne, sú jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do osobnej striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa a napokon i samotný postoj maloletého dieťaťa. Inými slovami objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Najlepší záujem dieťaťa je však zároveň pojmom pružným a adaptabilným. Treba ho prispôbovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa

alebo detí, zohľadniť pritom ich osobný kontext, situáciu a potreby. Model striedavej starostlivosti síce možno vo všeobecnosti považovať za model, ktorý je v záujme maloletých detí, neplatí to však absolútne. I keď striedavá starostlivosť má svoje pozitíva pri zachovaní rovnocenného vzťahu dieťaťa s rodičmi, na čo poukazoval i otec v odvolacom konaní, je nutné uvedomiť si, že prináša aj zvýšené nároky na psychiku dieťaťa, ale aj rad požiadaviek na rodičov. Neustála výmena prostredia, v ktorom dieťa vyrastá, môže mať okrem pozitívnych vplyvov aj negatívne vplyvy, keďže dieťa si takúto formu výchovy berie ako vzor do života a pri niektorých povahách detí sa táto nejednotnosť, resp. nestálosť prostredia môže odraziť aj na ich psychickom vývine tak, ako to napokon vyplynulo i zo záverov znaleckého dokazovania v prejednávanej veci, na ktoré správne poukázal i súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku a z ktorých vyplynulo, že režim striedavej osobnej starostlivosti pre maloletú nie je v súčasnej dobe vhodný vzhľadom na psycho-sociálny vývin maloletej, ktorý psychický stav je destabilizovaný vnímaním antagonizmu medzi rodičmi a pravdepodobným prežívaním ich zámerného i nezámerného tlaku na jej lojalitu zo strany rodičov, resp. i manžela matky, čo má negatívny dopad na vzdelávanie maloletej v škole, ako aj na jej ďalší psychický vývoj.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci je potrebné poukázať aj na Článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý reflektuje skutočnosť, že akokoľvek možno považovať za prirodzené a žiadúce, aby dieťa bolo vychovávané svojimi rodičmi, nemožno odhliadnuť od toho, že i dieťa samotné je bytosťou jedinečnou obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine toho najlepšieho a ako taká má právo i na primeraný názor zodpovedajúci jeho veku, na ktorý súd musí pri rozhodovaní prihliadnuť. Bezvýhradné nerešpektovanie akéhokoľvek názoru maloletého dieťaťa primeraného jeho veku môže mať a spravidla aj má nepriaznivý vplyv na jeho vývoj, a preto i súd prvej inštancie postupoval správne, keď v konaní vypočul maloletú A., ktorá je vo veku 10 rokov a pri rozhodovaní na túto skutočnosť prihliadol.

14. Tak, ako to napokon konštatuje i súd prvej inštancie, je zrejmé, že maloletá je výrazne ovplyvňovaná prostredím, v ktorom v súčasnosti žije (rodina matky, kde trávi čas so svojou sestrou), ale takýto stav si sama neprivilovala, a preto i odvolací súd s prihliadnutím na dobu trvania tejto konkrétnej situácie (maloletá prakticky od narodenia vyrastá s matkou) v súlade s názorom súdu prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v súčasnosti nie je v záujme maloletého dieťaťa.

15. Na druhej strane súd prvej inštancie správne prihliadol i na právo otca podieľať sa primeraným spôsobom na výchove maloletej, keď rozšíril jeho styk s maloletou počas letných prázdnin a vianočných sviatkov, čo spolu so stykom, ktorý má otec upravený v priebehu bežného roka (rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 13P/15/2020-92 zo dňa 23.09.2020) umožňuje otcovi výrazným spôsobom podieľať sa na výchove maloletej a formovaní jej osobnosti v súčasnosti, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

16. Pokiaľ otec vo svojom podaní zo dňa 15.02.2024 doručenom Krajskému súdu v Žiline dňa 20.02.2024 poukazoval na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozsudku v časti úpravy styku, na túto okolnosť odvolací súd nemohol prihliadnuť, keďže sa jedná o súvisiaci výrok so zamietajúcim výrokom týkajúcim sa zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti (pokiaľ by odvolací súd vyhovel odvolaniu otca a zveril dieťa do striedavej osobnej starostlivosti, výrok o úprave styku by stratil svoje opodstatnenie) a v zmysle § 65 CMP musel preskúmať i tento výrok napadnutého rozsudku. Výrok o úprave styku otca s maloletou dcérou teda nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť aj napriek tomu, že takúto právoplatnosť by súd prvej inštancie na rozhodnutí nesprávne vyznačil.

17. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).